

Jelöljük ki a síkon egy O pontot és minden O -tól különböző P ponthoz rendeljük hozzá az OP -re merőleges, P -n átmenő egyenest. Ez a h hozzárendelés különböző P pontokhoz különböző $h(P)$ egyeneseket rendel, és csak az O pontot, illetve az O -n keresztülmenő egyeneseket „hagyja ki”. Ezt a hiányosságot a következőképpen pótoljuk:

Legyen A tetszőleges, O -tól különböző pont és rendeljük O -hoz az OA egyenest. Legyen K_1 az O középpontú, A -ból induló nyílt félkör, K_2 legyen $a + 60^\circ$ -kal elforgatott és kétszeresére nagyított képe. Általában K_{n+1} $n \geq 1$ -re legyen K_n -nek $+60^\circ$ -kal elforgatott, kétszeresére nagyított képe. Ha P a K_1 pontja, akkor P -hez OP -t rendeljük. Ha P a K_n pontja és $n \geq 2$, akkor P -hez K_{n-1} -nek azt a P -n keresztülmenő érintőjét rendeljük, amelynek Q érintési pontjára a PQO irányított szög $+90^\circ$. A K_n -ek definíciója biztosítja, hogy ilyen érintő P -hez van (a PO félegyenessel $+30^\circ$ -ot bezáró PQ félegyenes). Így az O -n keresztülmenő egyenesek és a K_n félkörívek érintői, valamint O és a K_n félkörívek pontjai között kölcsönösen egyértelmű megfeleltetést létesítettünk.

Ha $P \neq O$, és P nem pontja egyik K_n -nek sem, akkor P -hez továbbra is $h(P)$ -t, vagyis az OP -re merőleges, P -n áthaladó egyenest rendeljük. Ha P nincsen rajta K_n -en, akkor ez a $h(P)$ egyenes nem érintője K_n -nek, és nyilván nem megy keresztül O -n.

Most már tehát olyan hozzárendeléshez jutottunk, amely minden ponthoz rendel egyenest és különböző pontokhoz különböző egyeneseket rendel. Nyilvánvaló az is, hogy minden egyenest hozzárendelünk a sík valamely pontjához, tehát a hozzárendelés kölcsönösen egyértelmű. Végül minden ponthoz egy rajta átmenő egyenest rendeltünk.